

ת"פ 49148/01/14 - מדינת ישראל נגד מגד גיוסי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 49148-01-14 מדינת ישראל נ' גיוסי(עציר) ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.מגד גיוסי (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עוה"ד עמיחי רוזה

ב"כ הנאשם: עו"ד וואפי נעאמנה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בחמישה אישומים כמפורט להלן:

א. באישום הראשון:

• **פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע**, עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

• **גניבה מרכב**, עבירה לפי סעיף 413 ד' (א) לחוק.

• **חבלה במזיד**, עבירה לפי סעיף 413 ה' לחוק.

ב. באישום השני:

• **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

• **גניבה מרכב בצוותא חדא**, עבירה לפי סעיף 413 ד' (א) ביחד עם סעיף 29 לחוק

ג. באישום השלישי:

• **פריצה לרכב**, עבירה לפי סעיף 413 ו' לחוק.

• **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

ד. באישום הרביעי:

• **קבלת רכב גנוב**, עבירה לפי סעיף 413 ו' לחוק

ה. באישום החמישי:

עמוד 1

פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413 ו' לחוק.

כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

2. על-פי המתואר בעובדות **האישום הראשון**, בתאריך 11.1.14 התפרץ הנאשם לרכב אשר חנה בחניה תת קרקעית בכפר סבא, בכך ששבר את השמשה אחורית וגנב מסך מחשב, כבלי מחשב, סטרימר, שני מחשבים ניידים, שני מחשבים ניידים, לוח אם למחשב, מקלדת למחשב ועכברים למחשב. על פי המתואר **באישום השני** בתאריך 11.1.14, שהה הנאשם בתחומי מדינת ישראל מבלי שהיה ברשותו היתר שהייה או עבודה כדין. באותו מועד, סמוך לשעה 5:15, ניסו הנאשם ומאמון שרים (להלן: "שרים") לגנוב רכב מסוג סקודה בכך ששרים שבר את החלון הקדמי ימני, פירק את תא הכפפות וחיבל במתנע של הרכב, במערכות חשמל הרכב, מוט ההגה, צילינדר נעילת ההגה, מתג ההצתה, מנעול תא כפפות, וגנבו מהרכב כובע בוקרים. בהמשך למתואר נמלטו הנאשם ושרים מהמקום במכונית סובארו כששרים נוהג בה ללא רישיון וללא ביטוח ובהמשך, בניסיונם להימלט, הגביר שרים את מהירות נסיעתו והתנגש חזיתית ברכב בטחון שניסה לחסום את דרכם. על פי המתואר **באישום השלישי**, בין המועדים 27.7.13 ל- 28.7.13, שהה הנאשם בתחומי מדינת ישראל מבלי שהיה ברשותו היתר שהייה או עבודה כדין. בהמשך, התפרץ הנאשם לרכב בין היתר באמצעות ניפוץ זגוגית חלון נהג, גרימת נזק למתג ההתנעה וניתוק מחברים בתא המנוע. בהמשך נראה הרכב על ידי שוטרים, נהוג על ידי מי שזהותו אינה ידועה בכביש 505. הרכב פרץ את המחסום ונהג הרכב ברח כשהוא נוטש את הרכב. על פי המתואר **באישום הרביעי**, בתאריך 28.7.13 נגנב רכב מסוג סיטרואן ברלינגו (להלן: "הברלינגו") בפתח תקווה. באותו מועד, קיבל הנאשם לידי את הברלינגו בידועו כי הרכב גנוב. בהמשך נראה רכב הברלינגו על ידי שוטרים, נהוג על ידי מי שזהותו אינה ידועה בכביש 5. רכב הברלינגו פרץ את המחסום ונהג הרכב ברח כשהוא נוטש את הרכב. על פי המתואר **באישום החמישי**, בתאריך 7.12.13 שהה הנאשם בעיר רעננה מבלי שהיה ברשותו אישור שהיה או תעסוקה בתחומי מדינת ישראל כדין. באותו מועד התפרץ הנאשם לרכב מסוג פג'ו בכוונה לבצע גניבה או פשע.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד נדב רייכמן ותמיר גינדין, הנאשם יליד 1993, הודה בביצוע עבירות רכוש תוך שהייה בלתי חוקית בתחומי מדינת ישראל. מדובר בצבר רב של עבירות רכוש, חלקן יחד עם אחר תוך חבירה בצוותא והכל תוך שהנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל בדרך לא דרך כדי לעבור עבירות. הנאשם הוא חלק מחולייה שנכנסה לארץ כדי לגנוב רכבים וחלקו בחוליה הוא מרכזי. הערך החברתי הנפגע בגין מעשיו של הנאשם הינו פגיעה בשלומם של אדם וברכוש, סיכון המשמשים בדרך ופגיעה בריבונות המדינה. מדובר בעבירות קלות לביצוע, באופן יחסי, אך קשות באכיפתן. התוצאות של עבירות אלו לעיתים חמורות, כאשר גנבי הרכבים מסיעים את הרכבים הגנובים תוך סיכון ממשי כלפי כלל ציבור המשתמשים בדרכים. לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות ואף נידון בחודש מרץ 2014 בבית משפט השלום בחיפה בעבירות זהות ל - 9 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה. כעת מרצה מאסר של 21 חודשים. בעברו כבר ריצה מאסר בן 23 חודשים ולא היה בכך כדי להרתיעו לשוב ולבצע עבירות. לא מדובר במי שנכנס לארץ לצורך פרנסה אלא לצורך פגיעה באזרחים. על אף שכתב האישום תוקן לקולא, עדיין מדובר בכתב אישום חמור, כאשר רף העבירות הינו גבוה. מתחם הענישה הינו בין 24

חודשי מאסר ועד ל - 36 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה עתר להשתת עונש מאסר ברף הגבוה של המתחם, אשר יהיה במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כעת וללא ניכוי ימי מעצרו, קנס משמעותי ופיצוי למתלוננים.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מחמוד נעמנא, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא. הנאשם בחור צעיר, בעת ביצוע העבירות היתה לחובתו הרשעה אחת על צירוף תיקים, ריצה מאסר אחד בפועל. העבירות שבתיק הקודם בוצעו בשנת 2012. באירועים המתוארים באישום הראשון והשני הרכוש נתפס ולכן הנזק הוא פחות. תושבי השטחים שנידונים למאסרים סובלים מתנאים קשים בכלא ולא מקבלים הזדמנות להשתלב במסגרת טיפולית שיקומית. לו היה הנאשם מצרף את התיק בו הוא נדון בחיפה לתיק זה הדבר לא היה מוסיף תקופה כה משמעותית לעונשו. בעקבות הסתבכותו של הנאשם הופקע לו שליש ועל כן הוא מרצה כעת 30 חודשי מאסר. מדובר בבחור צעיר אשר שליחתו למאסר יכולה לגרום לו לנזק רב, הוא לא יהיה זכאי לקיצור שליש מעונשו, הוא לא יהיה זכאי לחופשות ולא לביקורי משפחה. משפחתו היא משפחה קשת יום, מצבם הכלכלי קשה. מבקש להשית עליו תקופת מאסר קצרה ככל שניתן בניכוי ימי מעצרו ולחפוף את העונש לעונש אותו מרצה כעת.

6. הנאשם הודה בביצוע העבירות, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

דין

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית לצד עונשים נלווים.

8. במקרה דנן כתב האישום מתאר חמישה אירועים, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם בגין כל אירוע. חלק מן האירועים אמנם בוצעו בהפרשי זמן זה מזה, ואולם מבחינה מהותית מדובר באירועים נפרדים (לעניין זה ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על קניינו של הפרט (בכל הנוגע לעבירות הרכוש) ופגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה (בכל הנוגע לעבירות השב"ח).

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית. הנאשם נכנס לארץ פעם אחר פעם תוך שהוא מנצל את שהותו הלא חוקית לביצוע שורה של עבירות רכוש, תוך פגיעה בזדון ברכושם של אחרים.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות לצד עונשים נלווים כמפורט להלן:

א. בע"פ (מח' ים) 8213-01-11 **מרוואן נ' מדינת ישראל** (17.3.11), נדחה ערעור

של נאשם אשר הורשע בעבירות של שהייה שלא כדין בישראל, הסגת גבול, גניבת רכב, גניבה ועבירות נוספות. הנאשם נכנס עם אחרים למחסן תוך שהוא שובר את המנעול והשרשרת, נכס אליו וגנב ממנו כלי עבודה, ציוד וטרקטורון. כמו כן גנב רכב. הנאשם נידון ל - 42 חודשי מאסר והפעלה של מאסר על תנאי בין 6 חודשים במצטבר, סה"כ 48 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 2955/10 **אליהו נ' מדינת ישראל** (25.4.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה ברכב במזיד, פריצה לרכב במטרה לגנוב וגניבה מרכב. נאשם בעל עבר פלילי. דינו נגזר ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו מאסרים על תנאי, כך שסך הכול נגזר עליו לשאת ב- 25 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז - לוד) 29574-02-13 **מדינת ישראל נ' אלפקיר** (24.2.13) התקבל ערעור של המדינה על קולת העונש של נאשם, שהורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מתוכו, ניסיון גניבת רכב, חבלה במזיד לרכב, החזקת כלי פריצה ובעבירות נלוות. עונשו של הנאשם הוחמר מ- 14 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז - לוד) 4594-12-11 **מצארוה נ' מדינת ישראל** (29.1.12), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב בצוותא, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות נלוות, ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז - לוד) 26049-12-12 **אל טורי נ' מדינת ישראל** (24.2.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ו. בעפ"ג (מח' מרכז - לוד) 3985-10-10 **סואלמה נ' מדינת ישראל** (23.11.10), נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב ובעבירות נלוות, ונגזר עליו עונש מאסר בפועל של 10 חודשים.

ז. בע"פ (מח' נצרת) 1032-04-11 **קייסי נ' מדינת ישראל** (17.5.11), נדחה ערעורם של 5 מתוך 6 נאשמים אשר הורשעו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב, קשירת קשר לפשע ועבירות נוספות. הנאשמים חברו יחדיו לשם כניסה לישראל שלא כדין למטרת גניבת כלי רכב חקלאיים. על נאשמים 1-3, אשר להם עבר פלילי, הוטלו 42 חודשי מאסר כולל הפעלת מאסר על תנאי ועונשים נלווים. על נאשמים 4-6, אשר היו ללא עבר פלילי כלל הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ח. בע"פ (מח' מרכז - לוד) 18475-05-11 **שהיד נ' מדינת ישראל** (1.8.11), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של גניבת רכב משטרתי, חבלה במזיד ברכב, גניבה מרכב וכניסה לישראל שלא כדין. הופחת עונשו מ - 20 חודשי מאסר ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (נת') 27269-12-09 **מדינת ישראל נ' לולו** (29.12.09), הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של שהייה שלא כדין, קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הפרעה לשוטר ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נדון ל- 13 חודשי מאסר בפועל (סה"כ 21 חודשים כולל הפעלת תנאים).

י. בת"פ (פ"ת) 19443-03-14 **מדינת ישראל נ' חסאסנה** (10.9.14), הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של ניסיון גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק, וצירף תיק נוסף שבו הורשע בהתחזות כאדם אחר ושיבוש מהלכי משפט, ונדון לעונש של 13 חודשי מאסר בפועל (16 חודשים כולל הפעלת תנאי).

יא. בת"פ (י-ם) 28477-02-13 **מדינת ישראל נ' חליף** (1.5.14), הורשע נאשם על פי הודאתו, בעבירות של שהייה בלתי חוקית, קשירת קשר לביצוע פשע, 2 עבירות ניסיון גניבת רכב, 3 עבירות גניבה מרכב, 4 עבירות של חבלה במזיד לרכב, 3 עבירות התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה וניסיון התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה. הנאשם ואחרים קשרו קשר לבצע עבירות רכוש בי-ם. הנאשם ביצע את העבירות על פני יממה אחת. נידון ל - 36 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצר ועונשים נלווים.

יב. בת"פ (חדרה) 2320-10-12 **מדינת ישראל נ' בלביסי** (27.12.12), הורשע הנאשם בעבירת כניסה לישראל שלא כדין, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה. אירוע אחד, נאשם צעיר בעל הרשעה אחת בבימ"ש צבאי, נידון ל - 8 חודשי מאסר ולעונשים נלווים.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; מתוך רצף האירועים והזמנים בהם התרחשו, על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, מתבקשת המסקנה כי מדובר במעשים שקדם להם תכנון מוקדם ושיתוף פעולה.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; מכתב האישום עולה כי חלקו של הנאשם היה גדול ומשמעותי. אמנם חלקן של שרים הינו מרכזי באישום השני, ואולם במכלול האירועים חלקו של הנאשם מרכזי.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; הינו נזק משמעותי, אין המדובר רק בנזק הכלכלי אשר נגרם לבעלי הרכבים שנגנבו ונפרצו אלא גם בעוגמת הנפש שנגרמה למתלוננים שעה שרכושם נגנב או הושחת.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הינם לטענת הנאשם, מצוקה כלכלית ממנה סובלת משפחתו.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לכל אחד מהאישומים המתוארים בכתב האישום הינו החל מ- 8 חודשי מאסר ועד ל - 20 חודשי מאסר.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם הינו צעיר, יליד 1993, אין ספק כי עונש מאסר ממושך יפגע בו, יחד עם זאת יש לזכור כי הנאשם כבר ריצה בעברו תקופת מאסר עמוד 5

ממושכת וגם כיום מרצה מאסר ממושך. בהקשר זה נתתי דעתי לטיעוני ב"כ הנאשם לפיהם במהלך מאסרו לא יהיה הנאשם זכאי לחופשות ולא יוכל לקבל ביקורים.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה בביצוע המעשים ונטל אחריות על מעשיו.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם שתי הרשעות קודמות. הרשעה אחת משנת 2012 בגין ארבעה אישומים של עבירות רכוש כלפי רכבים וכניסה לישראל שלא כחוק. הנאשם נדון בתיק ל- 23 חודשי מאסר בפועל. הרשעה נוספת מחודש מרץ 2014 (הרשעה מאוחרת לעבירות שבתיק זה) בגין עבירה רכוש כלפי רכב וכניסה לישראל שלא כחוק, ובגינה נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל (21 חודשים כולל הפעלת מאסרים על-תנאי). לטענת ב"כ הנאשם, שחרורו ברישיון של הנאשם הופקע, והוא נושא אף ביתרת המאסר בגין ההפקעה.

17. עוד יש ליתן את הדעת בשאלת **אחידות הענישה** בין נאשם לזה לבין הנאשם מאמון שרים אשר נידון אף הוא במסגרת תיק זה, בכתב אישום נפרד. שרים הורשע אף הוא בעבירות רכוש וכניסה לישראל שלא כדון וכן בנהיגה ללא ביטוח ובמעשה פיזיות ורשלנות ונידון ל- 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. עקרון "אחידות הענישה" בא למנוע אפליה בענישתם של נאשמים שהעובדות והנסיבות אשר מתקיימות לגביהם זהות או דומות. עם זאת אין מדיניות עקרונית זו באה להציב ענישה שיגריתית, טכנית ושבלונית שאין לסטות ממנה. כלל אחידות הענישה אינו קובע כי דין אחד לכל העבריינים המורשעים באותו סוג של עבירות, אלא כל מקרה והנסיבות המיוחדות שבצדו. על בית המשפט להתייחס בגזירת העונש הראוי לנסיבות העבירה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם לעברו הפלילי, ריצוי מאסרים קודמים וכיוצא בכך. בהינתן כי הנאשם בתיק דנן הורשע במספר אירועים רב יותר ומימלא גם במספר עבירות רב יותר, וכן לאור עברו הפלילי המשמעותי אל מול העדר עבר פלילי של שרים, יש מקום להשית עליו עונש חמור יותר.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם שב וחוזר לשטחה של מדינת ישראל ומבצע עבירות רכוש פעם אחר פעם, כאשר מאסריו הקודמים, אינם מרתיעים אותו. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם לאור שכיחותן הרבה של העבירות, לרווח הכספי הקל שבצידן, לקלות ביצוען, ולקושי באכיפתן. מדובר בעבירה אינסטרומנטאלית, אשר מבוצעת למטרה כלכלית. בשל כך מן הראוי שרמת הענישה תהיה כזו שתוחלת התועלת למבצע העבירה תהיה נמוכה מתוחלת הסיכון שלו בהתחשב בסיכויי שייתפס ובעונש שיוטל עליו.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר משמעותי אשר ירוצה בחלקו בחופף ובחלקו במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה כעת לצד עונשים צופי פני עתיד, קנס ופיצוי.

הרכיבים הכספיים

20. מדובר בעבירות אשר מבוצעות בעבור בצע כסף, ועל כן יש להטיל בגינן, בין היתר, ענישה כלכלית. כמו כן - בנוסף לעבירות הגניבה, הגורמת לעוגמת נפש לבעלים של הרכב, וזאת גם כאשר מוחזר לבסוף הרכב לבעליו, הרי שבמקרה דנן גרם הנאשם גם לנזקים נלווים לרכבים שנגנבו.

חפיפה או הצטברות של עונשים

21. הנאשם מרצה כעת מאסר בפועל של 21 חודשים (ולטענת ההגנה של 30 חודשים כולל הפקעת הרישיון), בגין תיק אחר שבו הורשע בהתאם להודאתו בעבירות דומות, ומכאן שיש להידרש לשאלת היחס בין המאסר בתיק הנוכחי למאסר בתיק הקודמת מבחינת חפיפה או הצטברות העונשים. בהקשר זה נתתי דעתי לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, אשר קובע כי ברירת המחדל במקרה של נאשם שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, הינה של מאסרים חופפים. עם זאת, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, קיימת סמכות להורות על ריצוי המאסרים במצטבר, ושאלת ההצטברות או החפיפה של העונשים היא שאלה של שיקול דעת (ר' למשל, רע"פ 5989/13 ביטון נ' מדינת ישראל (4.3.14) ובג"צ 423/10 יגרמן נ' מדינת ישראל (30.6.10)). בנסיבות המקרה דנן, כאשר הרשעתו של הנאשם בתיק הנוכחי הינה בגין עבירות דומות לתיק הקודם, סבורני כי מן הראוי שמרבית תקופת המאסר בפועל שמוטלת על הנאשם תרוצה במצטבר, ומקצתה בחופף (ר' והשוו עפ"ג (מח' חי') 59476-05-13 מדינת ישראל נ' מצרי (4.10.13)).

סוף דבר

22. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **10 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מן האישומים**, כאשר העונשים ירוצו בחופף ובמצטבר כך שסך הכל ישא הנאשם בגין תיק זה ב- **36 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 11.1.14 ועד ליום 3.2.14.
- מתוך 36 חודשי המאסר בפועל, ירוצו **25 חודשי מאסר בפועל במצטבר** והיתרה בחופף לכל עונש אחר שבו נושא הנאשם.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ה. פיצוי כספי של 6,000 ₪ אשר יחולקו שווה בשווה בין בעלי הרכבים באישומים 1,3,4,5 (1500 ש"ח לכל בעל רכב). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.15 ויועבר לבעל הרכב בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ו. קנס כספי בסך של 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.15. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.
עמוד 7

